

Szécsi Endréné Nászúton



Ez a felvétel annak a sorozatnak a része, amit Lillafüreden készítettünk, a nászutunkon. Volt egy Leica fényképezőgépünk, azzal fényképeztünk. Sajnos a holokauszt alatt ez is elveszett. Ezt a képet a férjem [Rados István] készítette rólam. 1940-ben volt az esküvőnk. Két esküvőnk volt. Egy délelőtt, a Honvéd utcai előljáróság, ez volt a polgári esküvőnk, és utána délután a Csáky utcai zsinagógában tartottuk a zsidó esküvőnk. Sok vendégünk volt, a kettő között a Báthory utcában egy kis uzsonnát adtunk. Nem sokkal az esküvő után utaztunk el Lillafüredre, ahol ebben a gyönyörű Palota Szállóban laktunk, még a félpanziós kártyánk is megmaradt. Két hetes volt a nászutunk. A férjemmel angolórára jártam az Erzsébet körútra. Szimpatizáltunk egymással, és mindig egy darabon elkísért, mindig közelebb, hazáig, és a végén följött. Később már otthon tartottuk az angolórát. Vettünk egy angoltanárt, mi ketten. Legalább két évig tartott az udvarlás, de nagyon élveztem ezt is. Ha jól emlékszem, azt mesélte, hogy banki engedély kellett neki, mielőtt megházasodott. Ellenőrizni kellett, hogy ki lesz a jövődöbéli házas társ. Kinyomoztak, én ezt persze nem éreztem, de a lényeg, hogy elégedettek voltak velem. Volt, hogy én Olikával [Rubel Olga unokatestvér] leutaztam a Balatonra nyaralni, és ő meglátogatott engem. Táncolni is elvitt akkor. Kettesben mentünk, borzasztóan udvarolt, azt hiszem, nagyon szerelmes lehetett belém. Nekem sem volt közömbös, nagyon szerettem. Ez után a közös este után már nem volt kérdés, hogy össze fogunk házasodni, talán egy év se telt el, és már esküdtünk is.